

Слово життя 1 Ів. 5,11-13

«І ось це свідоцтво: Бог дав нам життя вічне, і це життя – у Його Сині. Хто має Сина, той життя має; хто ж Сина Божого не має, той життя не має. Я вам писав це, щоб ви знали, що маєте життя вічне – ви, що віруєте в Ім'я Сина Божого»

Перед цим Божим словом сказано: *«Коли приймаємо свідоцтво людське, то свідоцтво Боже більше. Таке бо свідоцтво Боже, що Він нам свідчить про Сина свого. Хто вірує в Сина Божого, той має в собі це свідоцтво. Хто не вірує в Бога, той неправдомовним Його робить, бо не вірить свідоцтву, яким Бог свідчить про Сина свого»* (вірш 9-10). А після цього написано: *«І ось те довір'я, що ми маємо до Нього: коли просимо щось, згідне з Його волею, Він вислухає нас. І коли знаємо, що Він вислухає нас, чого б ми не просили, то знаємо, що одержуємо те, що просили»* (вірш 14-15).

Слово життя: *«І ось це свідоцтво: Бог дав нам життя вічне, і це життя – у Його Сині».*

Хто дав нам вічне життя? Бог

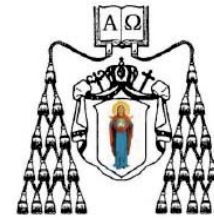
Де є те вічне життя? У Його Сині.

Що таке вічне життя? Це не життя тут, на землі, яке триває в середньому 70-80 років і пов'язане з хворобами, клопатами, різними зрадами і гонитвою за минушими марнотами. Вічне життя полягає не тільки в тому, що воно триває вічно, але це життя без страждань, без болю, життя в невимовній радості, яке ніколи не закінчується. І це життя в Бозі, про яке сказано: *«Ані око не бачило, ані вухо не чуло, що Бог приготував тим, які люблять Його».*

Ми є тут, на землі, але вже тут можемо мати вічне життя – ще не в повноті, але як в насинні міститься майбутнє дерево, так і ми вже тут маємо в зародку Боже життя.

Хто має і хто не має Божого життя? Відповідь: Хто має Сина, той має життя; той, хто не має Сина Божого – той не має життя. Треба усвідомлювати собі заклик апостола, який пише тим, які увірували в Ім'я Сина Божого – щоб вони знали, що мають вічне життя.

Якщо б хтось запитав: Чи ти маєш вічне життя? Якщо відповіси: «не знаю» або «це виявиться аж після смерті», то це погана відповідь. Ти повинен знати: якщо я маю Сина, то вже сьогодні маю вічне життя! І в цьому не сумніваюся, бо Святе Письмо свідчить про те, а Боже свідоцтво є більшим, ніж будь-яке людське свідоцтво.

Візантійський Вселенський Патріархат

Контактна e-mail адреса: byzcatpatriarchate@gmail.com

<http://vfpatriarchat.org.ua/>

Пресвята Богородице, спаси нас!

СЛОВО ЖИТТЯ від 27.08. до 10.09.2017 – 2 Тим. 4,2-4: «Проповідує слово, наполягає вчасно і невчасно, қартай, погрожує, напоумляє з усією терпеливістю та наукою. Бо буде час, коли люди не знесуть здорові науки, але за своїми пожаданнями зберуть навколо себе вчителів, щоб уприємнювати собі слух, і від правди відвернуть вухо, а повернуться до байок»

від 10.09. до 24.09.2017 – 1 Ів. 5,11-13: «І ось це свідоцтво: Бог дав нам життя вічне, і це життя – у Його Сині. Хто має Сина, той життя має; хто ж Сина Божого не має, той життя не має. Я вам писав це, щоб ви знали, що маєте життя вічне – ви, що віруєте в Ім'я Сина Божого»

Листи з УА 9/2017

Слово Патріарха Іллі на свято Успіння Пресвятої Богородиці

Близько 30 років тому я був на парафії, куди приїжджали молоді люди, і на канікулах ми практично весь тиждень разом молилися і роздумували над Божим словом. Багато студентів приїжджали аж з Праги, інші з Острави чи з околиць. Храм на моїй парафії був посвячений саме Пресвятій Богородиці. Це був такий своєрідний собор. Але в неділю на Святу Літургію туди приходило тільки 30 чоловік, а іноді й менше, а протягом тижня одна або дві старі бабусі. Тому я намагався використати умови, до яких мене Господь поставив. Я знав, що тепер час молитися і працювати з цими молодими людьми. Приїжджало 10, 20, а іноді і 30 студентів у віці від 18 до 25 років.

Одного дня до нас прийшов молодий чоловік, який був протестантом, і сказав: «Я відвідав різні спільноти і дізнався про вас, що ви католики і що тут діє Дух Божий». Він мав одне прохання, і я йому сказав, що якщо хоче, може залишитися з нами молитися. Ми молилися годину, а після кожних 15 хвилин внутрішньої молитви завжди була 5-хвилинна перерва. Потім ми мали 15 хвилин або і півгодини свідectво про те, що хто пережив на молитві, або як кого заторкнуло Боже слово, яке він читав на перерві.

Коли закінчилась перша година молитви, я подивився на хлопців й дівчат і запитав: «Чи хотів би хтось чимось поділитися?». Першим підняв руку цей хлопець. Я подумав: «Що він скаже?». Адже в третій частині молитви ми переживали прийняття Пресвятої Богородиці – так, як Її прийняв учень Іван під хрестом. Це остання Ісусова воля з хреста. Хлопець сказав: «Тепер мені все ясно». Я запитав: «Що тобі ясно?». Він відповів: «Як насправді є з Марією, Матір'ю Ісуса». Потім він взяв Святе Письмо і прочитав з 2-го послання до Коринтян 12, 2-4: *«Знаю чоловіка в Христі, що чотирнадцять років тому, – чи то було в тілі, не знаю, чи то було без тіла, не знаю, Бог знає, – був він узятий аж до третього неба. І знаю, що той чоловік – чи в тілі, чи без тіла, не знаю, Бог знає, – був узятий у рай і чув слова невимовні, яких годі людині вимовити»*. Коли дочитав, поглянув на нас і сказав: «Це стосується Марії, Ісусової Матері». Я запитав: «Що ти маєш на увазі? Екзегети кажуть, що це стосується апостола Павла, а не Діви Марії». Він знову посміхнувся і сказав: «Перше і друге послання до Коринтян було написано у 57 році. Коли віднімемо 14 років, вийде 43 рік. Ісус

Слово життя 2 Тим. 4,2-4

«Проповідуй слово, наполягай вчасно і невчасно, картай, погрожувай, напоумляй з усією терпеливістю та наукою. Бо буде час, коли люди не знесуть здорової науки, але за своїми пожаданнями зберуть навколо себе вчителів, щоб уприємнювати собі слух, і від правди відвернуть вухо, а повернуться до байок»

Перед цим Словом життя, над яким будемо роздумувати два тижні, є наполегливий заклик, де апостол закликає: *«Заклинаю тебе перед Богом і Христом Ісусом, який має судити живих і мертвих, на Його появу та Його Царство»*, а потім слідує: *«Проповідуй слово, наполягай вчасно і невчасно»*.

Важливо, щоб і ми зуміли проповідувати Боже слово – найкраще, в особистому контакті з людьми. Передумова цього – мати в собі Божий вогонь, і усвідомлювати, що за Божим словом є Божий Дух. Слово Боже є засобом для спасіння душ, воно вихоплює з широкої дороги до погибелі і веде на вузьку дорогу, до вічного життя. Тому сказано: *«картай, погрожувай, напоумляй з усією терпеливістю та наукою»*. Це пророче служіння – докоряти, підбадьорювати і будувати (див. 1 Кор. 14,1-3).

Чому це маємо робити? Бо прийде час, коли люди не знесуть здорової науки і за своїми пожаданнями виберуть собі вчителів, які б догджували їхнім бажанням. На жаль, такі вчителі будуть маніпулювати громадськістю і через мас-медіа. Наслідком є те, що люди відвернуть своє вухо від правди і повернуться до байок. Чому? Щоб уникнути правдивого покаєння. Вони наче не усвідомлюють, що саме воно забезпечує вічне спасіння і вінець слави. Можемо дати собі постанову, що протягом цих двох тижнів виділимо хоча б одну годину на те, що комусь зі своїх знайомих скажемо живе свідectво, щоб утвердити його у вірі, або заохотити, щоб прийняв дорогу правди, якою є Христос.

На сторінках УПГКЦ можна послухати

ХРИСТОВЕ ВОСКРЕСІННЯ (продовження)

Частина IV: Момент Воскресіння і поява Богородиці –

<http://uogcc.org.ua/ua/letters/article/?article=18682>, <https://youtu.be/NmVkf9gscX8>

Чи ти знаєш Ісуса і довіряєш Йому?

Коли 20 років тому на Заході проводили дослідження, то з'ясували, що близько до 20 % християн вірять в реінкарнацію. А як сьогодні? Християнство сьогодні знаходиться в жалюгідному стані. Якщо людина вірить в реінкарнацію, то тим самим не вірить в Ісуса Христа як в свого особистого Спасителя і Господа, Який очищає її від гріхів і так спасає. Тоді не вірить в реальність гріха, смерті, неба і пекла. Для неї вже не існує особистий Бог. Така людина, на жаль, вже не є християнином. Всюди у світі дійшло до жахливого занепаду віри. Колишня християнська Європа цим духом відступництва від живого Бога прямо заморена, особливо через фільми і літературу. Сучасні студенти знають про буддизм, індуїзм, реінкарнацію і різних гуру, але про Господа Ісуса знають дуже мало. Який біль! Запанувало цілковите незнання Святого Письма. Ще св. Єронім сказав: «Незнання Святого Письма є незнанням Христа». А як тоді виглядає життя людини, яка не знає Христа і не належить Йому? Яка вічність її чекає?

Народ гине, коли не має пророчого слова

Коли людина ходить до храму і чує там Боже слово, то зазвичай воно входить одним вухом і виходить через інше. Але інакше людина реагує, коли хтось скаже їй щось особисте. Наприклад: «Маєш проблеми в сім'ї?» або «Ти чогось боїшся...». А тим більше, якщо це стосується майбутнього, людина відкривається і приймає це слово, бо наше майбутнє – це чутлива область для кожного з нас. Але також слово, яке не є Божим (наприклад, слово ворожки), має такий негативний вплив, що може зв'язати людину. На жаль, віщування – це протилежність до пророчого слова, яке і сьогодні надзвичайно подібне. Народ гине, коли не має пророчого слова – слова віри, яке потім пробуджує в людині живе відношення до Бога.

Господь сказав пророку Єремії: *«Ось Я поклав Мої слова тобі в уста. Оце настановляю тебе нині над народами й над царствами, щоб ти викорінював і руйнував, вигублював і валив, будував і насаджував»* (Єр 1,9-10).

Отож пророк не тільки «викорінює і руйнує» зло, яке закоренилося в народі, але він покликаний також до того, щоб будувати і садити словом підбадьорення та вказати вихід з конкретної ситуації.

помер в 33 році. Марія, Ісусова Матір, на момент смерті Ісуса мала близько 50 років. Через десять років, тобто 43 року, Вона була взята на небо. Тоді їй було близько 60 років». Після цих слів я міг тільки додати, що це узгоджується і з церковною традицією. Тоді я ще запитав його: «А як щодо прохання, з яким ти прийшов?». Він відповів: «Це мені вже випросила Марія, Ісусова Матір».

Так, Бог дав нам Її за Матір. Вона заступається за нас у свого Сина. Боже слово каже, що Її будуть благословляти всі роди. Тому треба, щоб Її благословляли всі – не тільки католики і православні.

Ангел привітав Діву Марію словами: *«Радуйся, Благодатна...»*. Вона повна благодаті, по-грецьки «кехарітомене». А через Неї Бог дає благодаті і нам.

У 1950 році, майже 70 років тому, Церква проголосила догмат, що Пресвята Богородиця була взята до неба з тілом і душею.

Що таке догма? Це певна правда віри, яку Церква сформулює і подасть віруючим як обов'язкову для вірування. Церква має сказати ясне слово, що є правдою, а що ні, щоб люди мали об що опертися своєю вірою.

Період близько 1950 був критичним. Тоді буквально наче б відкрилося пекло і випустило у світ нові хмари злих духів, які зводили людей до наступних гріхів. В той час виступив психолог Альфред Кінсі зі своїми аморальними поглядами і т.зв. дослідженнями.

Незбаром прийшла рок-музика, яка опанувала майже весь світ. Де є її корені? У культурі вуду і сатанізмі. Коли людина їй відкриється, то стає медіумом диявола. Аж до сьогодні можемо бачити, які плоди вона приносить – смерть.

Десять років пізніше з'явилася історично-критична теологія, а після II Ватиканського Собору також відкритість до поганства і пов'язані з ним йога та медитації. Йозі та дзен-буддизму вдалося проникнути всюди, хоча й більша частина Європи була тоді комуністичною. Тоді через цього «троянського коня» дійшло до інвазії поганства і культу демонів. Світ заливали нові й нові окультні течії.

За останніх 60-70 років бачимо, що все прямує не тільки до знищення християнства, але також до геноциду всієї планети.

Багато людей молилися за те, щоб Церква проголосила цю догму. Насправді йшлося тільки про підтвердження того, у що Церква вірила вже 2000 років. Апостоли знали, що Пресвята Богородиця була взята на небо. Зрештою, це логічно, адже Боже слово каже: «Відплата за гріх – смерть» (Рим. 6,23). Кожен з нас заражений гріхом, навіть мала дитина –

якщо не особистим, то первородним. Це інфекція гріха, яку ми успадковуємо від Адама. Заражені ми всі. Але Пресвята Богородиця була непорочно зачата і задля заслуг Христа збережена від первородного гріха. Вона ніколи не мала жодного первородного гріха. Бог сотворив Її так, бо мав з Нею свій план, щоб Вона була новою жінкою і матір'ю не тільки Його Сина, Який приніс світу спасіння, але також нас усіх. Коли Ісус висів на хресті, дав нам Її за матір словами: «*Ось, Мати твоя!*» (Ів. 19,27). Про Неї сказано в книзі Буття, коли в раю Господь мовив до змія (диявола): «*Я покладу ворожнечу між тобою і жінкою, між твоїм потомством та Її потомством. Воно розчавить тобі голову*» (Бут. 3,15). Марія наступає дияволу на голову. Одночасно Вона є тим новим серцем, яке Бог обіцяв нам через пророка Єзекиїла, кажучи: «*Я дам вам нове серце...*» (Єз. 36,26) Це серце має прийняти кожен з нас.

Ми всі народжуємося в рабстві гріха. Ісус прийшов, щоб визволити нас з цього рабства. До чого веде це рабство? До того, що ми не любимо правду, але схилиємося до брехні. Диявол про це знає, а тому нас обманює. А ми радо віримо йому і його брехні. Ми духовно сліпі, так що не бачимо реальності, правди, але живемо в ірреальності. Візьмімо, наприклад, гендерну політику або ювенальну юстицію... Це до неба волаючи злочини, але люди наче під наркотиками – не виступлять проти цієї убивчої системи. Руйнуються сім'ї, викрадаються діти... І все це під красномовними фразами «права дитини», «боротьба з насильством в сім'ї» і т.д.

Воплочення Божого Сина є найбільшим чудом: Бог приймає на Себе людську природу! Як? Через Пресвяту Богородицю і Святого Духа. За 33 роки Ісус помирає на хресті, на третій день воскресє, а потім на 40-й день возноситься на небо. Боже слово говорить, що разом з Ним ми були взяті на небо і «*разом з Ним (з Ісусом) нас воскресив і разом з Ним посадив нас на небі в Христі Ісусі*» (Еф. 2,6). Першою була взята на небо Пресвята Богородиця. І ми маємо зарезервоване місце в небі, бо ми члени Містичного Тіла Христового – Церкви.

Сьогодні згадуємо, що Бог взяв Пресвяту Богородицю у свою славу. Вона є більша ніж ангели, архангели і святі. Вона – наша мати. Можемо до Неї звертатися в кожній молитві. Вона вже є в Божій славі, і чекає там і нас. Ми маємо там зарезервоване місце. Але можемо його втратити тільки з власної вини... Боже слово каже, що боягузи не увійдуть до Божого Царства. Тому не сміємо соромитися Христа. Мусимо бути свідками Євангелія, свідчити про радісну вістку спасіння навіть ціною життя, адже нас чекає вічне життя. Кожен з нас повинен

Як розпізнати, який дух стоїть за ними? Дуже просто: задаймо собі кілька питань. Чи вони ведуть людину до навернення, покаяння, до більшої любові до Бога? Коли через них хтось оздоровиться, то хто цим прославлений? Бог чи вони? Чи їх служіння часом не пов'язане з грошима? Екстрасенси також можуть іноді говорити про бога, але це бог з малої букви «б», тобто це демони, яким вони служать. Наприклад, в Рейкі – це сила, якою цілитель дає себе вести... Запитуємо: яка це сила? Якась безособова сила або розумна сила? Тобто, «що» або «хто» це є? Ми не мали б бути байдужими до цього питання!

Але сьогодні багато християн і навіть священників посилають хворих як раз до якогось екстрасенса, щоб їх оздоровив. Там вони не мусять чинити жодного покаяння, навпаки – це здається простіше, ефективніше ... А це якраз дух Яннія і Ямврія (тих єгипетських магів), як про це пише апостол Павло в 2 посланні до Тимотея (3,8). Цей дух зводить людей, щоб вони не каюлися, але навпаки – відводить їх від Христа і веде до поганства. Це трагічне незнання Святого Писання, і прямо богохульство. Тоді людина стає на бік тих, які кажуть: «Навіщо каються і йти за Ісусом?» Але де потім опиняться ці обманені душі?

Я належу Ісусу! Він є моїм Господом!

Що робити, коли людина відречеться сил темряви, які є за гріхом проти Першої Божої Заповіді, але злий знову на неї нападає? Треба зробити наступне: уявімо собі чоловіка, який володіє великим будинком. У цьому будинку живуть квартиранти. Але господар є тиран, який докучає їм, мучить їх і пригноблює. Він завжди п'яний, приходять будь-коли опівночі і починає стукати в двері. Квартиранти в постійному стресі, бояться його, а оскільки не мають де жити, залишаються в нього, хоча це для них дуже важко. Але згодом цей будинок купить інший чоловік. Раптом все зміниться: в домі запанує мир і люди будуть щасливі. Новий власник добрий, де може, там допомагає своїм квартирантам. Плату за оренду знизить наполовину... Незабаром, однієї ночі повернеться і знову постукає у двері першої квартири попередній власник. Впевнено, ніби нічого не змінилося, почне турбувати людей, як це робив раніше. І вони йому піддадуться. Тоді піде до наступної сім'ї, знову стукає у двері, дзвонить... Але звідти вийде чоловік, погляне на нього і скаже: «Це ви? Ідіть геть! Ми вже не маємо з вами нічого спільного. Маємо нового господаря!». І закриє йому перед носом двері.

Отож, коли Божий ворог буде лякати людину і захоче повернутися, треба сказати: «Там двері! **Я належу Ісусу!** Він помер за мене на хресті!».

відданість Йому – нашому Господу і Спасителю. Тому необхідно, щоб це було цілковито – коли ми разом з Ісусом, любимо Його всім серцем, всією душею і всією силою. Це Божя норма, а одночасно перша і найбільша Заповідь. Вона дана нам як дзеркало, в яке можемо заглядати не раз на день, а кілька разів на день. Власне це пов'язано з співрозп'яттям і з співумиранням з Христом в різних ситуаціях дня, але головне – в молитві. Там ми можемо і повинні віддавати також те, в чому ми програли, коли наша темпераментність, егоїзм і неочищеність опанували нашими думками, жестами і словами, так що ми були не у вірі, а в собі. Цю боротьбу за Божу любов слід вести щодня. До смерті маємо що робити. Маємо здобувати заслуги і досвіди, які можемо передавати іншим – кожен згідно свого власного характеру, який був нам даний.

Про окультизм II

Бог оздоровлює людину так, що веде до покаяння і навернення

Бог послав ізраїльському народу Мойсея, щоб вивести його з єгипетської неволі. Мойсей став перед фараоном і чудом підтвердив, що він тут не з власної волі, але що за ним стоїть Бог: він взяв свою палицю, кинув її на землю і вона перетворилася на змію. Але що сталося? Єгипетські чаклуни – маги, або, як сьогодні їх називають, екстрасенси, зробили те саме. Мойсей зробив друге чудо, а тоді третє... А чародії знову зробили те саме. Але тільки до певного часу, далі вже не могли.

Мойсей робив чуда, і їх робили також чародії. Але цей приклад зі Святого Письма навчає нас, що «те саме» не є «тим самим». Основна відмінність полягає в тому, що за Мойсеєм стояв Бог, а за чародіями – Божий ворог, диявол. Мойсей робив чуда для того, щоб визволити ізраїльський народ з рабства, а чарівники робили їх для того, щоб Ізраїль залишався в рабстві.

Коли справа доходить до лікування, люди кажуть: «Чи Бог, чи диявол – основне, щоб це допомогло». Чи це дійсно все одно? Бог сьогодні оздоровлює через своїх слуг, які закликають людей до покаяння і прийняття Ісуса Христа. Чому це робить? Щоб люди були звільнені з рабства сатани і отримали більше, ніж тільки оздоровлення. Бог хоче, щоб Його пізнали, прийняли за свого Спасителя та Господа, і так здобули вічне життя.

Екстрасенси (або ті, які пройшли курсом Рейкі, методу Сільви...) також роблять чуда і оздоровлюють. Для чого? Щоб люди залишалися в рабстві гріха і диявола.

бути голосом совісті для цього світу, на тому місці, де Бог його поставив. Ми слабкі, але просимо про допомогу Ту, яка наступає на голову диявола, Ту, яка є Царицею неба і землі.

Тут, на землі, є час випробування – чи приймемо Ісуса і Його Царство, або чи будемо байдужими і втратимо цю найдорожчу перлину, найбільший скарб, яким є життя вічне. Це була б найбільша трагедія. Тому попросимо Пресвяту Богородицю, щоб випросила для нас Святого Духа. Він зробить нас Христовими свідками.

У день цього свята пригадуємо радісну подію, що Та, яка перевищує ангелів і святих, Пресвята Богородиця, з тілом і душею була взята до неба, до Божої слави. А цю славу Бог приготував кожному з нас. Якщо б на нашому життєвому шляху нас зустріли і найважчі хрести: хвороба, смерть наших найдорожчих – будь-що, чого ми боїмося, – пам'ятаймо про те, що колись прийде кінець нашому болу та сльозам, для нас відкриється небо і ми будемо у Божій славі з Тією, яка є нашою Матір'ю і Матір'ю Ісуса Христа.

Духовні поради

Запитайте себе: де я був думками на молитві?

Чи на молитві я був духом присутній – в Божій присутності, тобто в єдності з Богом, і в Божому слові, чи я був десь інде – в розсіяннях, тобто у своїх планах, спогадах, турботах...?

Суть внутрішньої молитви – концентрація. Це означає відключити всі відволікаючі думки, усвідомлювати Божу присутність і постійно до неї повертатися. Тому в молитві необхідно мати певний ритм. Наприклад, переживаю конкретну правду з Божого слова, а при тому можу молитися і за конкретних людей. Усвідомлю конкретну людину, її проблеми, але відразу після того зверну погляд віри вгору і віддам цю людину Ісусу. Достатньо перебувати в заступницькій молитві за неї, наприклад 3 секунди, а потім можу віддавати Богу інших конкретних людей або проблеми. Це є той ритм, необхідний при молитві. Тоді можна молитися і за багато речей, людей, а також це веде до того, щоб мати погляд, постійно звернений вгору, тобто тримати єдність з Ісусом. Таким чином, людина не концентрується на особу, за яку молиться, але дивиться на Господа і з вірою віддає конкретних людей, а саме про це тут йдеться.

В іншому випадку, коли людина не має в молитві ритму, починає мріяти.

Дисципліна у внутрішній молитві

Боже слово каже: *«Немає нічого таємного, що не стало б явним»*. Якби зараз ми мали здати звіт за те, якою була наша ранкова молитва, як би це виглядало? Так, нападають тисячі турбот. Тому корисно їх собі записати, а потім повернутися назад до того, що тепер маю переживати на молитві. Інакше людина зануриться в свої проблеми і клопоти, потім приходять все нові й нові, які здаються дуже важливими і на кінець людина в них залишиться. Тому треба коротко їх собі записати, інакше всю молитву будемо тільки мріяти і їх вирішувати. Тоді молитва стане якимось духовним дріманням. Ісус каже: «Моліться і чувайте!» Не каже «спіть», але «чувайте». З цією проблемою чуйності ми зустрічаємося постійно, на кожній молитві.

Можна навіть мати досвід з молитвою, а все ж в кожному наступному конкретному відсіку часу молитви треба постійно, знову і знову, боротися за чуйність. Часто наче хтось підступно викрадає час: людина увійде до Божої присутності і раптом бачить, що вихоплена з неї, ніби викрадена для чогось іншого. Саме так підступно діє гріх. Людина навіть не знає, коли він її здолав – непомітно, хитро, через візію якогось добра, так що навіть не знає, коли власне була обманута. Тому треба постійно вчитися з досвідів попередніх програшів. Треба запалитися святим гнівом: «Вже досить! Зведемо рахунки! Я не перестану боротися проти цього брехуна, який постійно відводить мене від Бога, від правди!»

Мушу приготуватися до смерті

Кожен день маємо жити так, наче б цей день був першим, а водночас останнім в нашому житті. Власне щодня мусимо вчитися помирати, тоді можемо очікувати смерті. Іноді людина може собі сказати: «Аж коли прийде смерть, тоді матиму спокій, прийде кінець тим чи іншим турботам...». Але існує питання – якою буде ця смерть?

Що можна очікувати? Може статися, що людина буде лежати в лікарні, хтось інший включить там телевізор... і тут прийде смерть. Або станеться аварія... і вже кінець. Або людина бездумно живе, ходить своїми дорогами ..., а несподівано настане інфаркт і вже – вічність. А коли виділила собі час на те найосновніше? Маємо любити Бога всім серцем, всією душею і всією силою. Коли виконуємо цю заповідь? Не досить про це тільки говорити – це були б лише побожні фрази, якими людина оперує.

Коли маємо любити Бога, коли маємо готуватися до смерті? Мусимо це почати на молитві! Якою є твоя молитва, таким є і твоє життя.

Тому маємо використовувати час, постійно упокорятися, каятися за минуле, просити Святого Духа про дар справжнього покаяння, щоб так вилікуватись зі свого лінивства, байдужості, критичності, фальшивої справедливості, своїх фальшивих поглядів і відчуттів, якими зловживає дух брехні!

Ми повинні жити на повно – любити Ісуса

Життя дійсно коротке, дуже коротке, а тому треба жити на повно – любити Ісуса! Але це все тільки побожна фраза, якщо людина не має простору для правдивої молитви, де може любити тільки Його. А потім потрібно поширювати це, тобто пробувати жити цією любов'ю у відносинах з нашими ближніми. Адже кожен має свого «спеціаліста» – «стару людину», а вони взаємно ненавидяться, ревнують, а саме це найкращий «операційний стіл» і найкращий «операційний ніж» для нашого очищення. Тому необхідна спільнота: вона найкраще допомагає нам скинути з себе «стару людину», бо інакше вона з нами так зрощена, що навіть не усвідомлюємо її механізмів – настільки ми з нею є за одно.

Треба відкривати думки в корені

В житті віри треба іти до кореня, а він полягає в дрібницях, в малих жертвах і малих самозреченнях, які змушують людину постійно чувати – не в напруженні, але щоб вчилась розрізняти думки. Ми повинні боротися з негативними думками, а особливо в молитві намагатися залишатися в Божій присутності, в сухій вірі, без почуттів і розуму. Стояти на Божому слові! Найбільша проблема – це не боротьба з силами темряви, але з нашою «старою людиною», яка їм відкривається, а потім нас обманує.

Дуже важливо контролювати свої думки. Це і є суть духовного переродження. Треба відкривати думки в корені і ставити їх до Божого світла.

Щодня ми повинні боротися за Божу любов

Іноді ми завалені течією всіляких праць і обов'язків. З цим, звичайно ж, пов'язана певна заклопотаність, а іноді й нервовість. Це для нас хрест. Але і в цих ситуаціях треба знайти спосіб, як їх використати. Необхідно намагатися все, що приходить, переживати в співрозп'ятті і терпеливо, ще інтенсивніше особисто пережити цей час в єдності з розіп'ятим Ісусом. Так Бог дає нам можливість вмирати для свого «я» і приносити з вірою малі жертви. Дійсно, найважливішим є жити з віри! Господь хоче від нас, щоб наслідуючи Його, ми були свідоцтвом цьому світу про

і погані звички наших ближніх, які маємо приймати з вірою і використати їх як паливо для вогню любові до Ісуса. Хто любить – терпить. Можливо, аж у вічності зможемо любити і вже не терпіти. Але поки ми є на цьому світі, в часі випробування, такою є реальність. Молитва має бути місцем цілопальної любові до Бога. Маємо молитися терпіннями, турботами, страхами, побоюваннями. Все це треба використати як паливо для цілопальної жертви в інтенсивній молитві. Коли не маємо свого болю, треба бачити біль інших, болі Ісуса, і на стільки можемо з ними з'єднатися, на скільки Господь дасть нам світло і силу прийняти це і жертвувати, щоб нас це не зламало. Це була б пастка ворога, якщо б ми немудро прислухалися до болю і терпіння настільки, щоб дозволити себе цим відділити від Ісуса. І в цій області треба зростати.

Маємо насправді цілковито належати Ісусу

Маємо насправді цілковито належати Ісусу, бо Він пролив за нас Свою кров на Голготі. Задля нас Він прийшов на цю землю. Ми повинні вмирати для себе задля Ісуса. Приклад: Коли бачимо хиби своїх ближніх, маємо перемінювати їх у свій хрест, який з вірою і відданістю щодня маємо брати на себе і через нього щодня вмирати собі і своїй волі. Мета полягає не в тому, щоб ближні позбулися своїх хиб, але щоб ми в дрібницях вмирили для себе – з великою вірою і любов'ю до Ісуса. Він нас бачить, Він має з нами Свій план, наше життя заплановане вже від вічності. Ісус хоче, щоб ми цілковито Йому віддалися, разом зі своїм тілом, яке є живим храмом Святого Духа, і зі своєю душею та усіма її силами – пам'яттю, розумом, волею і відчуттями. Постійно треба пам'ятати про дві речі: про особисте відношення до Ісуса на молитві і про Боже слово. Христовий Дух буде поступово вводити нас до глибин таїнства Божого слова.

Що єдине має вічну вартість? Служити Ісусу!

Треба взаємно підбадьорюватися, знову і знову усвідомлювати марноту і обман світу, та пам'ятати: єдине, що має вічну вартість – це служити Ісусові. Цього одного маємо прагнути – цілковито служити Господу, змагатися за Його честь і славу та спасіння душі.

Наша мета полягає в тому, щоб по-справжньому любити Бога всім серцем, всією душею і всією силою! Життя живемо тільки один раз і не знаємо, коли Бог покличе нас у вічність. Життя не вимірюється тривалістю, але тим, як ми його пережили. Краще жити у святості 24 роки, як свята Тереза від Дитятка Ісуса, ніж жити довге життя в байдужості.

Якщо твоя молитва є сонною, тобто якимось дріманням, то все твоє життя є дріманням. Якщо ж твоя молитва правдива, то і твоє життя правдиве. На молитві треба усвідомити свою відповідальність: я тут мрію про дурниці, марноти, але якщо б тепер я мав здати звіт за цю молитву? Чи я зрікся себе? Ісус каже: «Зречись себе». Де маю зрікатися? Насамперед, на молитві. Треба зрестися лінивства, розсіянь... Інакше людина навіть коли стане на коліна і підніме руки вгору, то при тому знову буде мріяти. Однак, коли ми залишаємося в зачарованому колі свого еґо і не змагаємося за те, щоб з нього вийти, то як тоді можемо боротися проти сил темряви?

Першочергове завдання на молитві

Контемплативна молитва без чуйності, без певних правил і законів не вистоїть і не приведе до правди. Тому першочергове завдання на молитві – увійти в Божу присутність, а потім чувати, щоб залишатися в Божій присутності, тобто пильнувати думки, щоб вони не відводили нас від єдності з Богом. Справжня молитва – це бути в Божій присутності. Нехай Господь дасть людям спрагу молитви, щоб не витратити час на щось, що є пасткою, за чим є дух світу. Апостоли сказали: «*Ми будемо присвячуватися молитві і Божому слову*». Кожен, кому Господь дав дар молитви, мусить питати себе: «Я повинен здати звіт за свою молитву. Як вистою на Божому суді?». Тоді така людина знає, що все інше – марнота, все промине.

У чому сенс життя?

Те, що ми здорові, що маємо здорові очі, руки, можемо ходити – це все Божа ласка. Але прийде час, коли Бог покличе нас з цього життя у вічність. Мусимо про це пам'ятати, щоб бути готовими до зустрічі з Богом. Це найголовніше. Тому маємо усвідомити, що сенс нашого життя полягає не в тому, щоб ми їли, пили, спали і працювали. Сенс життя – шукати Бога, любити Його всім серцем, всією душею, і так спасти свою душу та узріти Божу славу.

Не сьогодні, але в цей момент Господь може покликати мене у вічність!

Наскільки болючим є сьогодні стан у світі, в церкві... Диявол сміється, робить з людей дурнів. Зараз є доба антихриста, Святе Письмо перекручується. Тому такою потрібною є правдива молитва і правдиве життя – коли людина рахується з тим, що не сьогодні, але в цей момент Бог може покликати мене у вічність. А в якому стані перебуваю я? Як

вистою на Божому суді? Тому знову і знову треба починати повертатися до старих перевірених правил, а не шукати чогось нового. Тоді в такій молитві Бог дасть нове світло, досвід і глибоке розуміння Святого Письма.

Як навчитися використовувати час на молитві?

Усвідомлю собі: Тепер маю час на молитву, йду говорити з Богом. Тепер я вільний від турбот. Тепер можу спокійно видихнути – не мушу цим займатися. Отож маю намагатися увійти в Божу присутність. А коли прийдуть думки, турботи, запишу собі їх, бо інакше людина змушена про це постійно думати: приходять плани, спогади, що я мав би ще зробити, що ще забув... Але це запишу і одразу ж повертаюся до Божої присутності. Іноді постійно буду тільки записувати і повертатися, але хоча б кілька секунд перебуватиму в Божій присутності. Після визначеного часу молитви, наприклад, чверть години, можу запитати себе: де я був? Скільки часу був з Ісусом? Або чи я постійно крутився тільки навколо себе? Де був Ісус? Чи я говорив з Ним про те все, тобто чи віддавав Йому це? Тому треба одразу ж спочатку почати інтенсивно молитися, відкидати всі розсіяння, усвідомлюючи, що, можливо, мені дана тільки ця молитва. Так навчимося використовувати час на молитві.

Молитва – це місце зустрічі з Богом і з ближніми

Ми повинні інтенсивно молитися, а потім втілювати молитву у життя. З наших помилок і невдач ми повинні черпати матеріал до молитви – знову і знову входити до Божої присутності і визнавати свої гріхи. В молитві ми повинні прощати, упокорятися, вмирати собі, вчитися з помилок, черпати сили для добрих постанов. Там маємо відкриватися пророчому духу, вчитися розрізняти духів, бути з Богом, любити Ісуса, ближніх, а також і ворогів! Там маємо знову і знову давати Богу свою волю і все своє життя. Там маємо втілювати аскетизм – перемагати лінощі та розсіяння. Справжня молитва – це місце зустрічі з Богом і з ближніми. Тоді діє: *«Якщо ходимо у світлі, як і Він у світлі, то маємо єдність один з одним ... і Його кров очищує нас від кожного гріха»* (1 Ів. 1,7).

Через молитву віри Бог змінює серця людей

У тому, якою цінною є молитва віри, не можна сумніватися! Тому ми повинні з великою вірою стати на молитві перед Господом, навіть якщо бачимо гірку реальність, що Божий ворог просовує всередину Церкви своїх людей, які згодом нищать Боже царство і не дозволяють

жодної обнови, але навпаки – душать все, що є Боже і живе. Але ці люди там опиняються за гріхи християн і є лише вираженням мертвої Церкви, або, скоріше, мертвої, байдужої віри Божого люду. Бог допускає це, бо ми молимося з малою вірою. Але це має спонукати нас до ревної молитви, яка рахується з Богом, що Він має останнє слово і що тільки Він може втрутитись і змінити серця людей так, щоб вони були спасенні.

Маємо прагнути справжньої свободи

Під час особистої молитви треба правдиво усвідомлювати біль Церкви, біль і безсилля з того, що нас зв'язує «стара людина» зі своєю системою. Маємо прагнути визволення від духа світу, від «старої людини» – того брехуна, який є в єдності з духом обману і брехні. З молитвою обов'язково мусить бути поєднана правдивість, самозречення і постійне упокорення. Це необхідно і природньо також у повсякденному житті – це повинні мати не тільки святі душі, але хоча б до певної міри і літеплі християни, і навіть невіруючі. Без цього людина попаде в цілковите рабство обману і приносить страждання собі та іншим.

Не можемо гратись в хованки

Людина, яка правдиво молиться і стає перед Господом, не може гратись в хованки тим, що буде замасковувати свою «стару людину», а також не може замасковувати різні духовні пута, які руйнують інших. Все залежить від того, чи людина має живу віру. Якщо її не має, то замість неї прийме якийсь замітник, котрий підсуне «стара людина», яка імітує духовність, але фальшиву: дуже охоче закличе будь-якого духа, якому згодом людина відкриється. Тоді цей дух втілиться, візьме владу в свої руки і поневолить людину. «Стара людина» ненавидить тільки одне – Святого Духа, Духа правди і любові! Тому так необхідно давати в своєму нутрі – в своєму серці – місце для Ісуса. А тому ми повинні прагнути упокорення, вмирання своєму «добру», своїй волі, відчуттям і своїй правді, тобто втрачати це задля Ісуса. Маємо бути разом з ним безсилні, співрозп'яті.

Молитва повинна бути місцем цілопальної любові до Бога

Господь Ісус хоче від нас, щоб ми все більше і більше були залежними від Нього, щоб Його любили та для Нього жертвувалися, і в найменших буденних дрібницях. Незначні щоденні терпіння, навіть в дрібницях, мають велику вартість. Вони допомагають нам виходити зі свого егоїзму і задивлення на себе. А цьому мають допомогти і помилки,